

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1952/02
11.11.2004. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Мирјане Лазин, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Маријаном Тафра-Мирков, записничарем, решавајући у управном спору по тужби Хп ДД против решења Министарства финансија и економије Републике Србије 07 број 360-02-00185/96 од 27.3.2002. године, уз учешће заинтересованих лица: Стамбене зграде А..., коју заступа пуномоћник О., адвокат и Стамбене зграде Б ..., коју заступа пуномоћник М., адвокат, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 11.11.2004. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија и економије Републике Србије 07 број 360-02-00185/96 од 27.3.2002. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против закључка Одсека за имовинско-правне послове Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Општине ... у Београду број 463-215/98-ИВ од 22.5.2000. године, којим је обустављен поступак утврђивања права "Ж" на претварање заједничких таванских просторија површине 76 м², у згради А и у згради Б, све у ..., у три стамбене јединице.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог, тужилац наводи да је његов правни претходник остварио право на претварање таванског простора у стамбени за потребе својих радника, да је доношењем оспореног решења повређен закон на штету тужиоца, јер није било услова да се поступак утврђивања права на претварање таванског простора у станове обустави, те је предложио да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да тужилац није приложио никакве нове доказе нити истакао нове чињенице осим оних које је навео у жалби на првостепено решење, а који су од стране туженог органа приликом доношења оспореног решења оцењени, па је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да се тужба као неоснована одбије.

Заинтересована лица су изјавила одговоре на тужбу у којима су предложили да се тужба одбије као неоснована, при чему је Скупштина зграде у ... истакла и да се ради о правоснажно пресуђеној ствари, имајући у виду пресуду Врховног суда Србије У. бр. 3851/98 од 10.2.1999. године.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из чињеничног стања које је на несумњив начин утврђено у току управног поступка произилази да је решењем Одељења за имовинско-правне послове Општине ... број 463-749/90 од 11.8.1992. године утврђено право на претварање таванских просторија у корист "Ж", које је предузеће правни претходник тужиоца, у три стамбене јединице у А и у Б, да је Скупштина станара зграда поднела предлог за понављање поступка, који је решењем истог Одељења број 463-167/96-ИВ-02 од 4.7.1996. године, под ставом један усвојен и дозвољено понављање поступка окончаног правоснажним решењем број 463-749/90 од 11.8.1992. године, а ставом два истог решења правоснажно решење број 463-749/90 од 11.8.1992. године је остављено на снази.

Одлучујући по жалби станара зграда на решење број 463-167/96-ИВ-02 од 4.7.1996. године, Министарство финансија Републике Србије је својим решењем 07 број 360-02-00185/96 од 4.6.1998. године, поништило ожалбено решење и предмет вратио на поновни поступак, а у управном спору по тужби Хп ДД против решења Министарства финансија од 4.6.1998. године, пресудом Врховног суда Србије У. бр. 3851/98 од 10.2.1999. године, тужба је одбијена. У међувремену је Управни одбор тужиоца донео одлуку број 11, дана 27.9.1996. године, којом одустаје од захтева, односно од права на претварање заједничког таванског простора у три стана у улици ... и у улици ... у..., због наводно тешке финансијске ситуације у предузећу, која је првостепеном органу достављена дописом 463-749/90 од 7.10.1996. године, након чега је Комисија за предлагање реда првенства за надзиђивање зграда, претварање заједничких просторија у станове и пословни простор СО ... претходно обавила увиђај и донела одлуку о измени своје одлуке којом се додељује тавански простор у наведеним зградама у корист правног претходника тужиоца, па је донела одлуку да се тај простор не опредељује учесницима конкурса, јер радови нису изведени. На основу тако измењене одлуке дописом од 7.10.1996. године, Одељење за имовинско-правне послове Општине ... у ... донело је ожалбени закључак сходно члану 121. став 4. ЗУП-а, на коју је тужилац изјавио жалбу наводећи да су Одлуком Управног одбора тужиоца број 57/98 од 13.2.1998. године, да су поништене све одлуке Управног одбора тужиоца донете на седници истог органа дана 7.9.1996. године, па између осталог и одлука којом је тужилац одустао од претварања таванског простора у стамбени, а на локацијама у ... и ...

Имајући наведено у виду, Врховни суд Србије је нашао, да је приликом доношења оспореног решења повређен закон на штету тужиоца, јер правоснажно решење којим се утврђује правном претходнику тужиоца право на претварање таванског простора у станове од 11.8.1992. године, није уклоњено из правног промета, па је у супротности са тим, доношење првостепеног закључка од 22.5.2000. године, којим се обуставља поступак који је већ правоснажно окончан доношењем решења од 11.8.1992. године. Ову повреду поступка, која је од утицаја на решење управне ствари, другостепени управни орган није отклонио, а био је у обавези по члану 232. ЗУП-а.

Наводи у одговору на тужбу од стране заинтересованог лица да постоји пресуђена ствар у односу на управни спор вођен пред Врховним судом Србије по предмету У. бр. 3851/98 нису основани, јер не постоји идентитет предмета спора.

Налазећи да је доношењем оспореног решења повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и оспорено решење поништио применом одредбе члана 38. став 2. а у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, а у поновном поступку тужени орган ће одлучити о жалби тужиоца у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди који су обавезни за тужени орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 11.11.2004. године, У. бр. 1952/02

Председник већа-судија,

Милена Саватић, с.р.

Записничар,

Маријана Тафра-Мирков, с.р.

За тачност отправка

